

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **G. G.**, zastoupena Mgr. Ing. Vlastimilem Mlčochem, advokátem se sídlem Praha 5, Janáčkovo nábřeží 84/9, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra** – odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Brno, Hněvkovského 30/65, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 5. 1. 2015, č. j. 62 A 126/2014 – 31,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením krajského soudu v Brně ze dne 5. 1. 2015, č. j. 62 A 126/2014 – 31 byla odmítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného (tak, jak byl žalobkyní označen) ze dne 6. 8. 2014 CZE 1347352. Krajský soud dospěl k závěru, že se u tohoto úkonu žalovaného správního orgánu nejedná o rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“ Jednalo se o zápis do tzv. překlenovacího štítku, který žalobkyni (dále jen „stěžovatelka“) nezaložil podle krajského soudu žádné subjektivní veřejné právo.

Usnesení krajského soudu napadla stěžovatelka dne 19. 1. 2015 kasační stížností. Vzhledem k tomu, že s podáním kasační stížnosti je spojen vznik poplatkové povinnosti [§ 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „zákon o soudních poplatcích“] a stěžovatelka tuto povinnost současně s podáním kasační stížnosti nesplnila, byla usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 2. 2015, č. j. 2 Azs 12/2015 - 13, vyzvána k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ve lhůtě sedmi dnů od jeho doručení. Toto usnesení bylo stěžovatelce prostřednictvím jejího zástupce prokazatelně doručeno dne 27. 2. 2015. Stěžovatelka následně, podáním ze dne 6. 3. 2015, požádala o osvobození od soudních poplatků v důsledku nepříznivé majetkové situace. Nejvyšší správní soud ji proto vyzval výzvou ze dne 10. 3. 2015, č. j. 2 Azs 12/2015 - 20 (doručena dne 11. 3. 2015) k doložení osobních,

majetkových a výtěžkových poměrů a stanovil jí k tomu lhůtu v délce dvou týdnů. Stěžovatelka však na předmětnou výzvu vůbec nereagovala, své poměry žádným způsobem soudu nedoložila, a stanovená lhůta tak marně uplynula dnem 25. 3. 2015. Žádost o osvobození od soudních poplatků byla proto usnesením ze dne 1. 4. 2015, č. j. 2 Azs 12/2015 – 22, zamítnuta. Tímto usnesením byla stěžovatelka rovněž opětovně vyzvána k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost a to ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení. Byla jí též poučena o následcích nesplnění poplatkové povinnosti. Uvedené usnesení bylo stěžovatelce prostřednictvím jejího zástupce prokazatelně doručeno dne 7. 4. 2015. Dvoutýdenní lhůta k zaplacení soudního poplatku tak uplynula dnem 21. 4. 2015. Ještě ke dni 22. 4. 2015 Nejvyšší správní soud neevidoval zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost v předmětné věci, a to žádným z možných způsobů.

Na základě těchto skutečností proto Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 22. 4. 2015, č. j. 2 Azs 12/2015 – 27, řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. Toto usnesení nabylo právní moci dne 29. 4. 2015.

Téhož dne, tj. dne 29. 4. 2015, však Nejvyšší správní soud obdržel od zástupce stěžovatelky podání nazvané *„Kompenzační úkon proti pohledávce stěžovatelky v řízení o správní žalobě 62 A 126/2014 ve výši 4000 Kč vůči soudnímu poplatku (...) za kasační stížnost 2 Azs 12/2015 (...) a doložení zaplacení doplatku 1000 Kč.“* Stěžovatelka v tomto podání uvedla, že má pohledávku vůči Krajskému soudu v Brně z předchozího řízení vedeného pod sp. zn. 62 A 126/2014 ve výši 4000 Kč, která byla splatná dne 5. 2. 2015. Stěžovatelka současně doložila oznámení o provedení příkazu k úhradě soudního poplatku ve výši 1000 Kč. Tato částka je již k dnešnímu dni evidována na účtu Nejvyššího správního soudu (viz č. l. 35 spisu).

Kompenzační projev vůle však nemohl být Nejvyšším správním soudem akceptován, neboť takový způsob úhrady zvláštního typu veřejnoprávní platby (soudního poplatku) zákon o soudních poplatcích (§ 8 odst. 3, 4) nezná.

Vzhledem ke specifické situaci, která v této věci nastala a kterou nebylo lze přičíst k tíži stěžovatelky, zrušil Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 29. 5. 2015, č. j. 2 Azs 12/2015 – 45, své předchozí usnesení o zastavení řízení o kasační stížnosti ze dne 22. 4. 2015, č. j. 2 Azs 12/2015 – 27, a stěžovatelku zároveň vyzval k doplacení částky 4000 Kč na soudním poplatku za kasační stížnost. Stanovil jí k tomu lhůtu v délce jednoho měsíce.

Uvedené usnesení bylo stěžovatelce prostřednictvím jejího zástupce prokazatelně doručeno dne 3. 6. 2015. Lhůta k zaplacení soudního poplatku tak uplynula dnem 3. 7. 2015. Stěžovatelka však v této lhůtě ani později soudní poplatek za kasační stížnosti nezaplatila. Je tedy evidentní, že soudní poplatek nebyl ke dni vydání tohoto usnesení zaplacen, a není tak splněna základní podmínka, za níž může řízení o kasační stížnosti proběhnout.

Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti; dle § 7 odst. 1 citovaného zákona se stal soudní

pokračování

poplatek za podání kasační stížnosti splatným okamžikem jejího podání. Soudní poplatek za kasační stížnost činí, dle položky 19 Sazebníku poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, částku 5000 Kč.

Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

Jak již bylo shora uvedeno, stěžovatelka ve lhůtě stanovené ke splnění poplatkové povinnosti soudní poplatek nezaplatila a neučinila tak ostatně ani do dnešního dne. To znamená, že nesplnila zákonem stanovenou podmínku řízení o kasační stížnosti.

Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo než po marném uplynutí lhůty řízení zastavit v souladu s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích a § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud závěrem doplňuje, že ačkoli stěžovatelka na soudním poplatku uhradila částku ve výši 1000 Kč, tato jí nemůže být vrácena. Podle ust. § 10 odst. 3 zákona o soudních poplatcích platí, že *[s]oud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním.* Poněvadž bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno před prvním jednáním a stěžovatelkou uhrazena částka představuje právě 20 % soudního poplatku za kasační stížnost, nebude jí tato částka s odkazem na citované ustanovení vrácena.

O nákladech řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, které bylo zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. července 2015

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu